

לעשות רצונך אלוקי חפצתי

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק מהגה"צ רבי יהודה מאנרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת נצבים-ר"ה- וילך תשפ"ה

שיחור (מבטיחה 100% חיים חדשים) - פחד הדין

פעם, וזהו

א-ל-ו-ל-!-!-! איך היה פעם בשיבות?! אני זכיתי לשמוע את הגה"צ רבי אליקים שלזינגר שליט"א מלונדון בשבת מברכין חודש אלול. הוא לא סתם אמר אלול. האלול שהוא אמר יצא מנהמת לבו. וזה חדר לעצמות - א-ל-ו-ל-!-! אף אחד לא העז להעלות חיוך על שפתיו באלול! - לא בליטא, ולא בהונגריא ולא בשום מקום! אבל אעפ"כ אף אחד לא היה צריך פסיכולוג וכדורים! היה פחד, אבל זה לא השבית את החיים - זה היה פחד טוב ובריא! המשגיח רבי נתן ואכטפויגל זצ"ל היה מביא דברי רבינו יונה במשלי (י' כ"ז) על הפסוק - 'יראת ד' תוסיף ימים', וז"ל רבינו יונה שם: הדאגות מחלישות הכח ומקרבות קץ המות, ויראת השם ית', והדאגה על העוונות וחסרון עבודת האלקים, לא תקצר את הימים, אבל הימים על ימי היראה תוסיף, כמו שנ' ימים על ימי מלך תוסיף וכו'. ע"ש. רבי נתן זצ"ל עצמו היה חתיכה של יראת שמים. אי אפשר לשכוח איך הוא היה מברך ברכה... הוא רעד כולו כשהזכיר שם שמים! אבל אעפ"כ הוא היה אדם שמח מאוד! וחי חיים ארוכים וטובים!

הגה"צ רבי ישראל חיים קפלן זצ"ל היה חתנו של המשגיח רבי ירוחם זצ"ל, פעם זכיתי לשמוע אותו. הוא היה חפצא של שמחה! פניו הטהורות קרנו אושר

ושמחה! לאחר שנים שמעתי שרבי ירוחם בחר בו בשביל הסדר מוסר המיוחד שלו. הוא היה לומד כל יום שעה, ובעשר דקות הראשונות, היה משנן לעצמו תיאורים חיים של.. הגיהנום! היום לא הייתי ממליץ לאנשים לעשות כן, אבל תראו באיזה עולם שמח הוא היה! הם ידעו לשלב את הפחד והשמחה ביחד!

התשובה היום

ולכן אני מציע לדור שלנו דרך אחרת, וגם רבי אביגדור מילר זצ"ל היה אומר כך. התשובה שלנו באלול צריכה להיות להתחיל להודות להשי"ת בלי סוף עוד ועוד ועוד!!! כשאתה לומד על בטחון, הכל משתנה, כי אתה לומד את חלקך בתורה, עם שמחה, ואינך חושב פלוני יותר מוצלח, ופלוני יש לו שטעלע וכו' וכו'. שמעתי מרבי דוד שווארץ שליט"א, שרבינו גרשון ליבמן זצ"ל, בסוף ימיו, אמר לפני 200 אנשים - "רבותי, היום, אתם יודעים מהו תשובה? להתחזק בבטחון! העבירה שלנו שלא בטחנו מספיק ולא הבנו שהשי"ת, אבינו שבשמים, איתנו!" הבה ונעשה תשובה! ונדע שעם השי"ת, הרוחניות וגם הגשמיות! הכל יהיה נפלא! הרי תשובה פירושו לחזור - למי? להשי"ת! ומהו המקור לדברים אלה? ה"חובות הלבבות"! בשער התשובה (בפרט פרק

3 עצות נפלאות לזכור בדין

- א. כיון שיסוד עבודת השם הוא ההודיה, נזכור להודות להשי"ת לפני ר"ה על כל השנה שעברה עלינו לטור בה ב"ה. פ' כי תבוא תמיד לפני ר"ה להזכיר לנו על חשיבות ההודאה - במצות ביכורים. (ובסוף הפרשה, ולא נתן ד' לכם לב לדעת וכו', עד היום הזה, פרש"י, לב לדעת - להכיר את חסדי הקב"ה ולהדבק בו). ע"י שנודה להשי"ת על השנה שעברה, נזכה לעוד שנה של הטבה מהשי"ת!
- ב. תשקיע מחשבה לרומם אצלך ולחבב אצלך את הימים הקדושים, ובפרט כדי לבוא לידי שמחה על זה שבראש השנה אנו זוכים להמליך את אבינו מלכנו. ולבוא לידי בקשה מעומק הלב על דברי מלכותו יתברך בעולם.
- ג. להמנע עד קצה האחרון מכל סוג של הקפדה בימי הדין. ואדרבה, להיות בשמחה ולהתנהג עם עין טובה ולב טוב כמה שאפשר.

ו') מבאר שכל התשובה הוא לחיות עם הכרת הטוב להשי"ת! ולהתחרט על שעד עכשיו היו בלי הכרת הטוב. ויש לדעת שאנשים עם הכרת הטוב, יש להם חיים הרבה יותר טובים, בריאים ומאושרים. והם יכולים לחיות את החיים האמיתיים שלהם ולמלאות התפקידים שהשי"ת קבע בשבילם בלי להסתכל כל הזמן ב'צלחת' של השני.

יהודי חייב לחיות את העבודת השם שלו, ואם אין לו שמחת חיים, הוא צריך לאכול קצת גלידה, או ללמוד מוסר או לעסוק בחסד. כל אחד שונה מחבירו. וגם באותו אדם יתכן שאלול השנה שונה מאלול בשנה שעברה. העיקר, לעבוד את השי"ת בשמחה, ולהתקרב אליו ית'. אני לדודי ודודי לי - קירבה אמיתית לבורא עולם! מתוך בטחון ומנוחת הנפש. אתה צריך ליהנות מאלול! ודע לך שבאמת אלול הוא הרבה יותר געשמאק מגלידה!! זהו אמת שאין עליו עוררין. לומדים ומבקשים סייעתא דשמיא שנוכה לתקן מה שצריך ולקרבת השם באמת. לך (בשליחותך - רש"י) אמר (לי - רש"י) לבי - "בקשו פני", ולכן - את פניך ד' אבקשו! - זהו כל האלול - אבקשו!! אני לדודי ודודי לי! אין לך מתיקות יותר מזה, אבל בלי לחץ! להיפך אני עכשיו מתיישב לסדר מוסר עם דודי אוהבי ואהובי!

חיבור של עונג אמיתי לעבודת הימים

מי שנלחץ מפחד הדין ואין לו כוחות הנפש של הצדיקים של הדורות שלפניו, הרי אמנם יש כאן אולי עבודת השם, אבל הוא לא נמצא שם! הוא מפסיק לחיות! הוא נשאר מלא לחץ וסופו לפסיכולוג! העיקר [- הוא בעצמו!!] חסר מן הספר! ולכן אנחנו חייבים להרגע קצת ולפעמים באמת צריך

לאכול גלידה! כדי להרגע ולחיות עם שמחת החיים. להרבה אנשים אלול צריך להיות להכנס למצב של שמחה, השי"ת רוצה אנשים שמחים! רואים בתוה"ק שכל מי שמתלונן - אחת דתו לעונשים חמורים! לפני שאתה שמח אתה עדין לא קיים בכלל! אתה לא חי את החיים שלך אלא רק חושב כסדר מה לפי דעתך היה צריך להיות או היה יכול להיות! אדם כזה צריך לחזור בתשובה ולהתבדח וללמוד לשמוח עם מצבו וחלקו! בספר דברים כתוב ענין השמחה המון פעמים, ובדורינו אנחנו רגילים מאוד לקוועטשעריא (תלונות ועצבות), ואנחנו צריכים לחזור בתשובה דבר ראשון על זה!

כשאתה רואה תפוח או ירק אתה צריך לבכות משמחה! תראה את הצבע! תראה כמה הוא בריא ועם מתיקות וטעם וריח ומראה וכו' והכל רק בשבילי!!! ואף הדברים המיוצרים עם טעם כזה וטעם כזה - הרי זה גם כן בריאה מהשי"ת! צריך להודות לד' על כל נשימה ונשימה. תודה להשם כפשוטו - תודה לך ד' שאני יכול לנשום, ללכת, לחשוב, להבין, לעשות וכו' וכו'. עד שתהיה כ"כ מקושר עם השי"ת שלא תוכל לחשוב על רגע להיות בלי ד'! השי"ת הוא כ"כ טוב אלינו! ונותן לנו הכל בכל מכל כל. נודה להשי"ת כל יום ויום על הנשימה! הרי כשיש איזה דאגה מבקשים עוד פעם ועוד פעם, ולא מתעייפים. א"כ למה כשיש דברים טובים לא יכולים להודות עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם. תעשה מזה עסק גדול. כשאתה רואה תינוק בן שנתיים מתוק מדבש ואתה רוצה לחבקו - אתה צריך לחשוב מי עשה אותו כ"כ חמוד? הרי השם! הילד אינו יודע כלום! א"כ צריך שיהיה לך חשק כביכול לחבק את השם!!! הרי כל העולם מלא במתיקות ע"י הילדים הטהורים האלה. וזה הכל רק השי"ת! ובכך נבוא לר"ה כאנשים חדשים! ונוכה

לכוח"ט!

סיפורי בטחון שבועי

סיפר אברך חשוב, מזכה הרבים גדול ב'בטחון שבו' עי', שהיה פעם שרצה לחזק את עצמו בבטחון, ולכן הוא השתדל להיזכר כמה דברים שזכה לראות בהם השגחה פרטית. הוא ניסה ולא הצליח. הוא מיד קיבל על עצמו לכתוב מה שיראה השגח"פ אצלו. הוא מעיד שמאותו יום שרק החליט החלטה זו, הוא התחיל לראות השגחה בלי סוף. יש יצר מיוחד המי עכב אותנו מלרשום, הוא יודע כמה זה יציל אותנו ממנו! גם זה יכול להיות קבלה נפלאה לשנה הבאה עלינו לטובה!

שבענו מטובך ושמחנו בישועתך - אם אתה זוכר, וחושב [בפרט ע"י הכתיבה], ושבע מכל הטובות שאתה מקבל מהשם, אז תוכל לצפות ל-שמחנו בישועתך! האברך הנ"ל זיכה אותנו בעוד הערה הנוגעת לנו בימי הדין:

ותשובה וכו' מעבירין את רוע הגזירה

בספר החינוך כתב במצות הצדקה, וז":ואתה בני, אל תחשוב שענין מצות הצדקה... רק בעני...כי אף בעשירים גדולים ג"כ תתקיים המצוה...כי התורה תבחר לעולם בגמ"ח ותצווה אותנו להשלים רצון הנבראים בני ברית...וכלל הענין, שכל המהנה את חברו אפילו בדברים טובים דברי נוחמים. בכלל מצות הצדקה היא, ושכרו הרבה מאד עכ"ל. ומש" מע כוונת החינוך, שבדברים יש יותר שכר, וכן מפו' בגמ' ב"ב טז: הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפייסו בדברים, מתברך בי"א ברכות!

וילך - מוסר מועיל מאד

ויקרא משה ליהושע כו' חזק ואמץ, וד' הוא ההולך לפניך, הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך, לא תירא ולא תחת. יש כאן חיוזק אחר חיוזק אחר

בטחון ושמחה

יסוד עצום בבטחון

מלכות אמיתית – לעשות רצונך א-לקי חפצתי

בגליון של פרשת כי תצא, הובא ב'סיפורי בטחון, מעשה עם הרבה לקח, ובס'ד נרחיב בו קצת. היסוד היה "אם אתה ח'ו בדיכאון, אז תהיה מדוכא בשמחה!!!" ("Be happily depressed"). כתבנו שרוב הסבל שיש לאדם בכל מיני מצבים, אינו מהדבר עצמו, אלא מזה שאינו מוכן לקבל את מצבו. הסוד של חיי שמחה, הוא ההכנעה לרצון השי"ת, וכמו שכ' החוה"ל בסוף שער הבטחון (במדרגה ה'ט' בבטחון), וז"ל: וכאשר תחזק הכרתו יותר מזה בחי' מלת הבורא על בראיו, ירצה במה שיהיה מגזירת הא-לקים בלבו ובחושיו, ובנראהו ובנסתרו, וישמח בכל אשר עשה לו הא-לקים, ממות וחיים, ריש ועושר ובריאות וחולי, לא יכסוף לזולת מה שבחר לו הא-לקים, ולא ירצה אלא מה שרצה לו, ונמסר אל הא-לקים, ומשליך נפשו וגופו אל דינו, ולא יגביר ענין על ענין [שיחשוב בלבו שהעסק בענין זה, היה יותר טוב למחייתו, ממה שעסק בענין אחר. טוב הלבבון] ולא יבחר על זולת מה שהוא בו מענייני עולמו, למדנו מדבריו שעיקר הבטחון, להיות תמיד מרוצה בכל מצב שרק יהיה בו, בין רוחני בין גשמי. תמיד כל השערים פתוחים לפניו להי' תעלות באופן היותר טוב לתועלתו הנצחית. ולכן, גם אם ח'ו אתה במצב שקשה להיות בו, או שקשה לעבוד בו את השי"ת, מ"מ תהיה בשמחה, כי אם זהו תפקידך לעת הזאת, תמלא אותו בשמחה!! אם אתה צריך ללמוד מתוך עייפות או קושי אחר, אז אל תחפש מצב אחר, וכן בכל ענין וענין. (כמובן, שצריך להתפלל להיות במצב שיוכל ללמוד טוב, כי זה חלק מתפקיד הנמצא במצב לא טוב, אבל אל יצטער על מצבו).

וכן כתב בספר דברי תורה לבעל מנחת אלעזר ממונקאטש זצ"ל (מהדורא ג' אות ס"ב) וז"ל: וכעין זה שמעתי מאמו"ר הק' זי"ע בהיותו בצאתו אצל רבו הה"ק מרן בעל דברי חיים זי"ע, והי' אז חסיד א' שנתן קוויטל לרבינו הק' בעל ד"ח ואמר החסיד: רבי ית' פלל נא בעדי כי רצוני להיות א עהרליכער יוד (יהודי אמיתי ונאמן לד'), אז גער בו רבינו הד"ח וצעק: הלא גם בזה רצונך לטובתך היינו להשיג מעלת עצמך 'א עהרליכער יוד' ג"כ. ע"כ בשבח הלז [ר"ל להגיע למעלת א עהרליכער יוד] אסור לחפז, רק שיחפצו לעשות נחת רוח לבורא ית"ש עד כאן דברי הדברי חיים זי"ע.

וזהו הסוד הגדול של להיות 'מדוכא בשמחה', שאפילו אם ח'ו האדם מדוכא, גם את זה יקבל מהבורא עולם, ויבין שזהו העבודת השם שלו כרגע. ויזכור, שע"י זה גופא, רוב הקושי ירד ממנו. וזהו גם 'שתמליכוני עליכם' באמת, שאתה מבין שאתה לא מאן דאמר כאן. יש בעל הבית, והוא יודע טוב מאד מה שהוא עושה, והכל לטוב לנו!!

נותו. [וכשהשי"ת רואה שאתה שמח במלכותו וקרוב אליו, הוא גם

חיזוק. ובהמשך הפרשה (פסוק כ"ג) ובתחילת ספר יהושע הקב"ה אומר ליהושע חזק ואמץ וכו' רק חזק ואמץ מאוד וכו' הלא צויתך חזק ואמץ. ובסוף פרק א' עוד פעם רביעית, רק חזק ואמץ, וכל זה, חוץ מעוד פסוקי חיזוק כגון כאשר הייתי עם משה אהיה עמך ועוד ועוד ע"ש.

למדנו מזה כלל גדול. הצלחת האדם תלויה בכמה חיזוק יש לו! איזה חיזוק היה ליהושע - לבטוח שהשי"ת אתו, ולא לפחד - לא תירא ולא תחת - !בטחון, ועוד בטחון! השי"ת לא יעזוב אותך! וכשיהודי מחזק את עצמו במאמרי חז"ל, אנחנו קוראים לזה לימוד מוסר! המור סר האמיתי והתועלתני ביותר, הוא כשאדם חוזר על פסוק או מאמר חז"ל - שהוא מרגיש בנפשו, שהוא צריך לשמוע - הרבה פעמים עם ניגון רק, עד שלאט לאט הוא מרגיש שזה נכנס לתוך לבו.

רבותי, הרבה מאתנו, מעודינו לא למדנו מוסר כמו שראוי. כל גדולי המוסר, כולל המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, אמרו שמוסר זה משמח. אם אדם מחפש את המוסר שהוא צריך לשמוע ושמחזקים את נפשו, אז באמת ייחנה מכל רגע בלימוד המוסר!!

אני הכרתי הרבה בעלי מוסר מאירופא מלפני המלחמה, ואני אומר לכם - הם אהבו לימוד המוסר. כשהיה להם ענין שהציק להם הם היו דרוז ללמוד מוסר עד שנרגעו. היה להם בעיקר שני מטרות. א. בטחון ב. כבוד. לדוגמא, אם הרגישו לא טוב, היו מתעמקים ומתבוננים מהו שורש ההרגשה הקשה. עד שהיו מגלים שיש להם איזה פחד מאיזה ענין, או איזה קנאה נסתרת על איזה אדם. ואז למדו הספרים המדברים על הענין שמעיק להם, עד שהגיעו לאיזה פסוק או מאמר חז"ל שמדבר אל לבם. כגון במסילת ישרים על נקיות, "הכבוד הכל הבלים" עם ניגון עוד פעם ועוד פעם, כל עוד שמרגישים שזה דופק על הלב, וזה עושה פלאות לרפאות את הלב! או מאחז"ל "הקנאה והתאוה והכבוד מור ציאינ את האדם מן העולם" - וכן אם הרגישו ששורש המצוקה שלהם היה דאגה, אז למדו על בטחון, ושנו איזה מאמר מחזק או את הפסוק "והבוטח בד' חסד יסובבנו" עוד פעם ועוד פעם, עד שהפחד התפוגג והלך. (ומחר עוד פעם...!) זהו המוסר המתוק מדבש שהאדם מרגיש שזה מחיה אותו ומשחרר אותו מכל המדות הרעות, שבעצם מעיקים לנשמה.

הרבה מהעובדים האמיתיים ממליצים. הקבלה הראשית בעשרת ימי תשובה צריכה להיות - ללמוד מוסר. [אולי 10 או 20 דקות מידי יום]. רק מלהיות אדם שמחובר למוסר, כבר מגדיר אותו באופן חזק בשם "בעל תשובה" כי הוא כסדר עסוק בתשובה. וכל זה בתנאי שבאמת עוסק במוסר באופן שיערב לו וכמו שנתבאר.

מאמר מיוחד לראש השנה – גילו ברעדה

א. ראש השנה הוא שילוב מיוחד של ימים "נוראים" ואימת הדין, יחד עם שמחה, ובטחון. המשגיח רבי שלמה וולבה זצ"ל כ' קונטרס על השמחה בר"ה, וכ' שם "אשרי מי שלבו שמח בשעת תקיעת שופר", וכן מובא מהגר"א שהיה שמח מאוד בשעת תקיע"ש - המלכת הקב"ה. אנחנו צריכים לשמוח עם מלכותו ית'. להרגיש שאנחנו שייכים למלך

בטחון בדרך נובהרדוק

המח של כל השנה, וצריך להיזהר בו מאוד [כמו שצריך זהירות מיוחדת בניתוח במח!]. וגם מהטעם הפשוט שכל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים, וכל שכן ביום הדין. אבל גם אם ח"ו נכשלת בכעס אל תתיימש מהר"ה שלך ח"ו, כי גם זה יכול להיות נסיון מן השמים, אלא תבין שמיד התחרטת ע"ז וחזרת בתשובה ועקרת אותו למפרע! עצה נוספת, וחשובה מאוד בר"ה, לראות את כולם (בפרט אלה שקשה לך איתם...) בעין טובה, והדן את חבירו לכף זכות המקום ידינהו לזכות!

בר"ה עצמו עושים עסק גדול מהדיבורים ואוכלים את הסימנים ומא- חלים זל"ז לשנה טובה. ואדם צריך לחשוב שגם לעצמו יהיה טוב, ע"י בטחוניו בד'. לא ח"ו שמגיע לנו, אלא שהקב"ה יעשה לנו נס כדכ' בטור הנ"ל. ובדברי ר' שלמה קלוגר יש חידוש נוסף שאף אחרי שח- רית האדם יכול לפסוק על עצמו שיהיה לו שנה טובה ולהפוך הגז"ד שלו. וכמה שאתה מחשיב את הר"ה שלך, כך יש לו ערך אמיתי. (כעין מש"כ הר"ן בנדרים פא. שמה שאחז"ל שהחורבן הגיע על שלא בירכו בתורה תחילה, שהענין שלא החשיבו את התורה, כדי שיבינו שצריך לברך עליה. ומה שאדם אינו מחשיב, מאבד את ערכו). ועי' גם ברמ"א תר"ז ס"ו שיהיה כ' מכפר רק למאמינים בכפרתו.

ולכן בס"ד, בר"ה נדע שיש לנו אמנם משפט נורא, אבל יש לנו בשמים אב רחום שיעשה לנו נס ונשמח שע"י המשפט אנו זוכים להיות חלק מהתחדשות מלכותו. ר"ה הוא כולו רוממות ואסור לנו אפילו להזכיר ענין של חטא. וע"י השמחה והבטחון נזכה כולנו בע"ה ליכתב וליחתם בספרן של צדיקים גמורים לחיים טובים ולשלום!!

ורמלך אתה ר' לברך

ההטבות, וזה עצמו סיבה גדולה לזכות לכל הישועות ברוח ובגשם! ועי' חוה"ל (שער ייחוד המעשה פ"ד) וז"ל שכל מי שאינו יודע את אדוניו (היינו שאינו מחובר להשי"ת בהכרתו), לא יעבדנו בלבו אבל יעבוד מי שיודע עניינו ויתכן ממנו (לפי דעתו המשובשת) התוע- לת והנזק. ואם יעשה כו' מעשה ממעשה העבודה, כוונתו בהם מי שיירא ויקוה מבני אדם בלבד, ועובד בני אדם, ולא הבורא אותם וכו'. וע"ש שבכמה פנים, דבר זה יותר גרוע מעבודה זרה! אם אתה מפחד מאיזה שופט, או שוטר, או אפילו אם אתה מפחד מאיזה צדיק - יותר מהשי"ת, אז אתה צריך תזכורת דחופה כדי שח"ו לא תשכח את השם!

נותן לך הרבה יותר. להבדיל כשאדם מגיע לגביר לבקש נדבה, הגביר ירצה לתת הרבה יותר אם המבקש, מרגיש אתו "היימיש" וידידות, מאשר אם הוא מפחד ומרגיש ריחוק]. ולכן בשעת תקיעת שופר, תתרגש ותהיה מלא שמחה שעכשיו ממליכים את אביך! אתה הרי בנו יחידו! והוא מחדש עכשיו מלכותו על כל העולם. גם תשתתף בשירה שבתפילות כמה שאפשר! כך תתחבר למלכות ד'!

מצד שני יש כאן משפט - מי יחיה ומי ימות - אנחנו חייבים לפחד מה- משפט. פעם ראיתי אחד שבעמדו לפני השופט בבית המשפט, עשה בדיחה (Joke) הוא קיבל מיד גז"ד לבית הסוהר! זהו הפגם הגדול ביותר במשפט אם אתה ח"ו צוחק עליו. ולכן צריך לדעת שיש כאן פחד, אבל כיון שאתה שמח עם מלכות ד', ואתה יודע שהשי"ת אוהב אותך, כי אתה בנו יחידו, אתה צריך לבטוח ברוב רחמיו וחסדיו, שימי- שיך להשפיע טובה, וגם אם עפ"י עומק הדין מגיע עונש ח"ו, השי"ת אבינו אב הרחמן כבר ימצא דרכים איך למצא מליצי יושר עלינו, ול- גזור עלינו רק טוב. הסבא מסלבודקא אמר שבר"ה, החיצוניות הוא יראה, ובפנימיות שמחה. וזהו התשובה הנפלאה ביותר - לשוב ולח- זור להיות קרוב אל השי"ת. (המשך חכמה בפרשת עקב כ' שמצות הבטחון כתובה בתורה בפסוק "ובו תדבק"! ולכן צריך לדעת שיש כאן פחד, אבל יש גם על מי לבטוח. העיקר הוא שהפחד לא ישתק אותנו ח"ו. אסור לנו לשכוח חביבות השם אלינו, ולכן נבטח בו! ואפי- לו רשע הבוטח חסד יסובבנו!

ב. ר"ה הוא הראש והמח של כל השנה, ולכן הדיבורים והמחשבות בר"ה קובעים לכל השנה כמו שהמח משפיע על כל הגוף. ולכן צריך להשמר מאוד בר"ה מכל הקפדה וכעס, א. כמו שנתבאר, ר"ה הוא

כשאתה ממליך את הקב"ה בר"ה, תבדוק שבאמת אתה ממליך רק אותו ית"ש. כמה פעמים אנחנו "עובדים" אנשים אחרים כדי לע- שות רושם, או נמנעים מאיזה עבודת השם משום פחד של אנשים. ובנובהרדוק היו נגשים דוקא לאנשים חשובים וכדו', כדי לשבור הפחד מאנשים. יראה מאנשים יכול ח"ו לתפוס את המקום של יראת שמים! אנשים אחרים נמצאים כדי לאהוב אותם - לא כדי לפחד מהם!

בזמנינו, מה שיש כ"כ דיכאון ושפלות, רובו הוא משום יראה מבשר ודם, שמרגישים תלויים בהסכמה של אנשים - שזהו בעצם בטחון בבשר ודם, וע"ז נאמר ארור הגבר אשר יבטח באדם!

בראש השנה יש לנו יומיים שלמים שבהם אנו מכתירים את המלך ומתפללים בעיקר על כבודו. עי"ז אנו מתחברים לשורש של כל

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל
בנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ יהודה מנדל שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:
050-4154557
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

נהגית מהגליון?

לתרומות:

בירושלים: 0504199693

בית שמש: (הר"ר יצחק לב ארי הי"ו) 0504121613

בני ברק וקרי"ס: 0504154557

לאמריקה: +13478604298